

Продовження статті: [Таємниця будинку Могильовцева: символ вірності, душі та чистоти](#)

У століття інформаційних технологій обивателеві здається, що в тому ж Інтернеті можна знайти будь-яку інформацію! Насправді це далеко не так. Зараз, як і сто років тому, значимі знання зберігаються в книгах. Книга, за суттю своєю, є чимось одухотвореним. Вона має свій характер, настрій, свою неповторну цінність, у неї є своє життя. Вона залишається надійним охоронцем та передавачем інформації, на відміну від тендітної електронної індустрії, яка залежить від мінливості стихій!

Храм знань

Знаменитий слов'янський меценат народної освіти та охорони здоров'я Києва початку ХХ століття Семен Семенович Могильовцев був дуже ерудованою та освіченою людиною. У цьому йому допомогло прагнення до знань, постійної самоосвіти та самовдосконалення. Книги були його справжніми мовчазними Вчителями. У будинку для прийомів, який був перлиною Києва, під бібліотеку було відведено велику кімнату, яка межувала з кабінетом. Висота кімнати становить близько семи метрів. Колись усі стіни в ній від підлоги до стелі були заставлені стелажми з книгами, яких налічувалося близько десяти тисяч! Зараз точно невідомо, які книги були в бібліотеці. Але можна припустити,

враховуючи багатогранні інтереси господаря. Будучи лісопромисловцем, він, тим не менше, був дуже різнобічною особистістю, серйозно захоплювався історією, мистецтвом, міфологією. Його цікавила історія слов'янського народу, археологічні артефакти. Могильовцев був справжнім дослідником, брав участь в археологічних розкопках. Майже двісті знайдених предметів тієї епохи згодом подарував міському музеєві. Погодьтеся, усе це вимагає чималих знань. Крім того, будучи гласним (депутатом) міської думи й посідаючи різні управлінські посади в місті, він був хорошим економістом та управлінцем. У цьому йому допомагав великий життєвий досвід та знання, які він зміг почерпнути в книгах. Які рідкісні фоліанти були в унікальній бібліотеці Могильовцева, можна тільки здогадуватися. Припускають, що частину книг його родичі відправили за кордон перед революцією, а решта зникла у процесі освоєння будинку новими господарями. Хто знає, може коли-небудь ця бібліотека знову відродитися в оновленому вигляді й також буде приносити свою культурну та просвітницьку користь людям, як і багато років тому.

Місце творіння

Цікаво, що особистий кабінет господаря будинку знаходиться між бібліотекою та Білою залюю. Дуже зручне розташування, місце тиші та роздумів між вічною мудрістю та короточасністю людського життя у вигляді нескінченної метушні та світських вечорів. За бажанням Семена Семеновича Могильовцева архітектор Володимир Миколайович Ніколаєв (1847—1911) — видатний російський архітектор та громадський діяч — розписав стіни кабінету у візантійсько-російському стилі. І тут цікавий наступний момент. Ніколаєв дотримувався «візантійського» та «російського» стилів. Творінню його рук в «візантійському» стилі належить Трапезна церква в Лаврі, Вознесенська церква, Стрітенська церква (не збереглася). Також він проектував і громадські будівлі та приватні будинки в Києві: будинок Федора Терещенка (зараз у ньому знаходиться музей Російського мистецтва) — 1877—84 рр., будівля купецького зібрання (нині — Національна філармонія) — 1882 р., будівля лікарні для чорноробів (сьогодні — Охматдит) 1892—94 рр.. І, як ви вже знаєте, будинок статського радника Могильовцева був спроектований та побудований ним на замовлення. Кабінет господаря оформлений у стилі старовинних російських візерунків, які нам знайомі з дитинства з народних казок. Але мало хто знає, що ці візерунки несуть колосальну інформацію про таємні знання

народів світу, з якими ми ознайомимося в наступній статті.

Віктор Єфремов,
учасник Міжнародної громадської організації «ЛАГОДА»